

følger med, giver jo ogsaa fuldkommen tilstrækkelig Oplysning. Overslaget følger jo ogsaa med og er her til Stede. Man har anført, at Banen var projekteret til at ville koste 700,000 Kr. De Summer, der vare beregnede til Rentetab under Anlægget og den Slags, skal jeg gjerne nævne. Administrationsudgifterne under hele Anlægget vil blive 21,750 Kr., Renterne under Anlægget 8,000 Kr. og tilfældige Udgifter 8,000 Kr. Det er jo ikke Summer, som skulle forstrække nogen. Og med Hensyn til det Spørgsmaal, om hvorvidt der under Præferenceaktierne skulde komme til at skjule sig noget, var der jo aldeles intet at indvende imod, at dette Punkt blev nærmere præciseret; man kunde godt skrive, hvem der skulde have dem. Jeg har tidligere fremhævet, at Meningen kun er, at det skulde være Frederiksborg Amtsraad, man har villet give denne Præference, og det kunde man udtrykkeligt skrive i Lovforslaget, hvis man kommer til, at man overhovedet vil gaa ind paa Præferenceaktier. Vil man ikke det, maa Sagen jo nok kunne gennemføres uden det. Nu spurgte det ærede Medlem om en hel Del Ting, han vilde have at vide: Hvad der var i Ryggen, hvor Kapitalen er, hvor Sikkerheden for Pengene er o. s. v. Det er dog i Grunden ganske mærkværdigt af det ærede Medlem, naar henses til, at jeg i Fjor under hans Ledelse deltog i Jærnbaneprojekter, som f. Eks. det norske paa jeg husker ikke hvor mange Mile, 24 eller flere, med en Masse Millioner, kun baseret paa disse bekendte tusse Penge. Jeg kan ikke nægte, at jeg var den Gang noget udselig ved at være med til at indstille et Lovforslag af den Art til Vedtagelse, hvor der ikke var andet end noget i den Grad løst, som jeg aldrig selv troede paa Muligheden af, men jeg gjorde det, fordi jeg havde den Mening, og troede ogsaa det ærede Medlem havde den Mening, at man ikke længere, saaledes som tidligere ved saadanne Forslag, skulde forlange en Garanti for, at Pengene virkelig vare til Stede. Jeg mener endnu, det er tilstrækkeligt, fordi der ikke sker nogen Ulykke, om der bliver givet en saadan Lov, som ikke kommer til Udførelse, naar der dog foreligger saa meget i Sagen, at der er Sandhynlighed for, at den kan udføres. Men noget i den Grad langt borte som det, det ærede Medlem var med til i Fjor, har der ikke hidtil foreligget her i Tinget, og jeg mener, at der overfor denne Sag er et fuldkommen tilstrækkeligt Grundlag, naar det altsaa er godtgjort for Indenrigsministeren, at Amtsraadet, de interesserede Kommuner og de private have tegnet samtlige Penge. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man

ikke skal anse dem for bundne, lad kun den Tegning gaa om igen; jeg er fuldstændig overbevist om, at det vil kun tage meget kort Tid at faa det arrangeret nu, thi fik man den Gang tegnet 700,000 Kr., og man nu kun skal have 700,000 - 240,000, tror jeg, at Sagen vil være i den Grad let, hvis dette Lovforslag bliver ført igennem, at der aldeles ingen Tvivl er. Det undrer mig altsaa, at han vil stille denne strænge Fordring ved denne Lejlighed, som jeg slet ikke synes, der er nogen Anledning til. Ja, mere tror jeg ikke, jeg i Øjeblikket behøver at sige.

J. Sage: Jeg ønsker blot at gøre en kort Bemærkning i Anledning af, at Gribstovbanens Forlangelse til Gilleleje er bragt paa Dmtale. Den ærede Ministers Udtalelser vare saa velvillige, at man absolut maatte faa fornøjet Haab om, at dette lille Stykke Bane, som i saa lang Tid er forsømt at blive anlagt, virkelig nu kunde have Haab om at blive det. Sagen er jo rejst, saaledes som det jo vel vil være det ærede Medlem bekendt, fra Gribstovbanens Bestyrelse, og der ventes nu Svar fra Ministeriets Side. Jeg veed ikke, om man tør udtale Forventningen om, at dette Spørgsmaal allerede nu ved denne Lejlighed kunde blive taget under moden Overvejelse, saaledes at i alt Fald Banen til Gilleleje ikke skulde komme bagefter Banen over Hillerød til Frederiksvært, thi det vilde jo være en Tort under de Omstændigheder, som her ere gaaede forud.

P. Pedersen: Ja, jeg fik det Indtryk, at den højtærede Minister sølte sig saa godt som ubelukkende tiltalt af den Plan, som her foreligger, saa der er ikke stort Haab for Frederiksværts Vedkommende om, at der vil blive taget Hensyn til dets Ønsker fra Ministeriets Side. Jeg har dog det Haab, at den ærede Minister vil komme til at se lidt anderledes paa denne Sag, Naar der blev sagt, at Frederiksværd havde en Bane, saa den behøvede ikke at faa en til, thi saa fik den to Baner — det var den ærede Ministers Udtalelse — saa forekommer det mig, at man kunde sige det samme om Hillerød. Hillerød har ogsaa en Bane, saa den faar jo ogsaa to. Det er jo imidlertid egentlig ikke de to Kjøstæder, der er Tale om eller burde være Tale om i og for sig, men derimod om, hvilken af de to Banelinier der bedst og hensigtsmæssigst kunde siges at tilfredsstille de Beboeres Krav, som Banen skulde bygges for. Der gentager jeg, hvad jeg har udtalt før, at jeg nærer ingen Tvivl om, at Frederiksværtssegnens Beboere ønske den korteste Linie over Frederiksværd som